

Grund, af at man har forandret „Kjorjel med Arbeidsvogne“ til „Arbejdskjorjel“; saaledes som Sætningen staar, passer den ikke til Udtrykket „Arbejds-Kjorjel“. Under Nr. 3 har Udvalget foreslaaet at gjøre en lille Tilføielse i 2det Stykke, hvilken er foranlediget ved det ærede Medlem for Sørs Amts 4de Valgfreds (Holstein-Holsteinborg). Under Sagens anden Behandling henlede han nemlig Opmærksomheden paa, at man nu ogsaa havde Maskiner til forskjelligt Markarbejde — det ærede Medlem oplyste os om, at han selv havde en saadan — der, naar de arbejdede, foranledigede megen Støi, og han ansøgte Muligheden af, at saadanne Maskiner, naar Markarbejde ogsaa var tilladt om Søndagen, vilde, naar de brugtes tæt op til en Kirke, kunne forstyrre Gudstjenesten. Han mente derfor, at der burde indføres en Bestemmelse, som forhindrede noget Saadant, og hertil sigter Forslaget under Nr. 3. Det foreslaas nemlig, at der i andet Stykke af § 1, hvor der tales om, at Bestemmelserne i Paragrafens første Stykke ikke skulle være til Hinder for Foretagelsen af Markarbejde, tilføies: „naar Gudstjenesten ikke derved forstyrres“. — Forslaget under Nr. 5 er et rent og blot Redaktionsforslag med Hensyn til Sprogets Korrekthed. Der staar nemlig i § 3: „Ingen Torvehandel eller Marked maa finde Sted paa Folkekirkens Helligdage“, men da man siger „intet Marked“, skulde der altsaa staa: „Ingen Torvehandel og intet Marked maa finde Sted“ o. s. v. Den Kettekse, som vi have foreslaaet, er imidlertid simplere, men siger ganske det Samme, idet vi foreslaa at lade „Ingen“ gaa ud og efter „maa“ at sætte „ikke“. Der kommer altsaa til at staa „Torvehandel eller Marked maa ikke finde Sted“ o. s. v.; vi foretrakke altsaa Bestemmelsen udtrykt paa denne Maade af Hensyn til Sproget. — Til § 6 har Udvalget stillet et Par Forslag. Der staar i § 6: „Paa Folkekirkens Helligdage maa der ikke udtages i paatrængende Tilfælde afholdes Netsmøder eller Fogedforretninger, Skiftesamlinger, Notarialforretninger, Auktioner eller andre Rets handlinger“, og derefter hedder det: „Det Samme skal ogsaa gjælde om kommunale og lignende Møder“. Vi have nu ment med Hensyn til Redaktionen, at man helst skulde undgaa denne Tilføielse: „det Samme skal ogsaa gjælde“ o. s. v., og den vilde ogsaa kunne undgaaes, naar man flyttede „kommunale og lignende Møder“ op i Række med de andre Møder, der ere nævnte som saadanne, der kun i paatrængende Tilfælde maa afholdes paa Helligdage, men vi have ved samme Leilighed fundet, at Ordet „lignende“ i „kommunale og lignende Møder“ er meget udydeligt, idet der undertiden vil kunne blive Spørgsmaal om, hvorvidt enkelte Møder kunne siges at være kommunale eller lignende Møder. Vi have derfor ment, at disse Ord „og lignende“ kunde undgaaes, idet vi have fundet, at „kommunale Møder“ være

en tilstrækkelig Betegnelse for den Slags Møder, man vil ramme ved Bestemmelsen. Vi have derfor foreslaet, at udelade Ordene „og lignende“ og at sætte „kommunale Møder“ op i anden Linie efter Ordet „afholdes“. Der vil altsaa komme til at staa: „Paa Folkekirkens Helligdage maa der ikke, undtagen i paatrængende Tilfælde, afholdes kommunale Møder, Netsmøder“ o. s. v., som der staar der i Paragrafen, hvorhos der sættes Punktum efter „Rets handlinger“ i tredje Linie. Sætningen „det Samme skal ogsaa gjælde om kommunale og lignende Møder“ kunne vi altsaa lade udgaa ved at flytte Ordene „kommunale Møder“ op i anden Linie. — Det andet Forslag til § 6 under Nr. 7 vil let ses kun at gaa ud paa en Redaktion, idet der i denne Paragraf staar „om Søn- og Helligdage“, skjøndt saavel Titelen som de andre Paragrafer blot taler om „Folkekirkens Helligdage“. Vi foreslaa altsaa det samme Udtryk „Folkekirkens Helligdage“ anvendt i denne Paragraf ligesom i de andre. — Med disse Bemærkninger skal jeg saaledes foreløbigen anbefale Udvalgets Forslag, idet jeg skal vente med at udtale mig om de andre Forslag, indtil jeg har hørt de ærede Forslagsstilleres Motivering af dem.

Corn. Petersen: Den ærede Formand har allerede oplyst, at det er en Feiltagelse, at det her staar, som om mit Endringsforslag skulde føies til første Stykke i Paragrafen. Jeg veed ikke, om det er en Feilskrift fra min Side, skjøndt jeg ikke tror det, eller det er en Feilstryk; men det er ligemeget. Det har altid været min Tanke, at det skulde føies til det sidste Stykke i Paragrafen. Jeg veed nok, at jeg ved 2den Behandling udtalte, at jeg ikke dristede mig til at staa ene med et Forslag, naar de øvrige Medlemmer af Udvalget ikke vilde gaa ind derpaa, og jeg skal ogsaa gjerne sige, at netop dette kan ikke give mig saa særdeles stort Haab om, at Forslaget vil blive vedtaget; men ikke desto mindre er der Sager, som kunne paatrænge sig En i den Grad, at man ikke styr at bringe dem frem, selv om man ogsaa staaar ene med dem, og dette Forslag indeholder netop en Sag af denne Natur. Naar vi i denne Lov bestemme, at vi forlange Fred paa disse Tider om Søn- og Helligdagene for os og vor Familie, om jeg saa maa udtrykke mig, at Ingen skal kunne forstyrre Helligdagens Fred for os — her er jo navnlig taget væsentlig Hensyn til, at Ingen maa forstyrre. Noget, som ønskes at tage Del i den offentlige Gudstjeneste — saa kan jeg ikke finde det rigtigt med det Samme at slaa en Streng over en saa stor Samfundsklasse i vort Fædreland, navnlig Lyendeklassen. Der staar ikke et Ord om, at Lyendet ikke maa forstyrres i at benytte den offentlige Gudstjeneste; tværtimod, man giver det til Pris for alt Arbejde, ligesaavel om Helligdagene som om de søgne Dage. Naar man